

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 09. novembra 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **M. B.**, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného M. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 24. marca 2010, sp. zn. 3To/84/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. B. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 27. októbra 2009, sp. zn. 3T/14/2008 (po tom ako bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 13. mája 2009, sp. zn. 3To/57/2008, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Trenčín z 13. mája 2008, sp. zn. 3T/14/2008) bol obvinený M. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa mesiaca november 2005 sa na rôznych miestach v meste T., okrem iného v nákupnom stredisku K., pred kvetinárstvom na Š. a naposledy 17. júna 2007 pri nákupnom stredisku C. v T. opakovane, jednak verbálne prostredníctvom telefónu, vyhrážal zabitím a tiež ublížením na zdraví D. P., trvale bytom T., H., od ktorej žiadal pod vplyvom týchto vyhrážok vyplatenie sumy 200.000,- Sk, pričom keď túto osobne stretol na horeuvedených miestach, násilím ju chytil za ruky, ktoré jej vykrúcal, ťahal ju za oblečenie a neustále pri každom stretnutí od tejto požadoval vyplatenie horeuvedenej sumy, pričom tejto uviedol, že ak tak neučiní, bude mať problémy ona, ako i jej rodina s vymáhačmi.

Okresný súd za to obvinenému M. B. uložil podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená D. P., nar. X., trvale bytom T., H. odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. B. v zákonnej lehote odvolanie.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 24. marca 2010, sp. zn. 3To/84/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. B. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 31. marca 2010 a neskôr (po výzve predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. septembra 2010 podľa § 379 ods. 1 Tr. por.) aj prostredníctvom svojho obhajcu 12. októbra 2010 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a druhý, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku podotýkajúc, že vytýkané pochybenie nebolo napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Podľa názoru obvineného súdy nevykonali dôkazy (znalecké posudky z odboru klinickej psychológie na vierohodnosť výpovedí poškodenej, svedka R. P. a svedkyne A. H.; výsluch svedkov, a to príslušníkov Mestskej polície Trenčín, pracovníkov realitnej kancelárie, kupujúceho a vlastníka určitého rodinného domu; výpis z osobného účtu obvineného) a nevysporiadali sa s nedostatočnou dôkaznou situáciou potrebnou k rozhodnutiu. Obvinený poukázal na to, že pri tejto absencii dôkazov potom neobstojí právna kvalifikácia skutku podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a ani výška uloženého trestu. Zároveň spochybnil výpoveď poškodenej, ktorá podľa neho uvádzala nepravdivé skutočnosti, ktoré on sám vyvrátil predložením dôkazov (výpoveďou zamestnávateľa, dohodou o skončení pracovného pomeru a pracovnými posudkami zamestnávateľov). Ďalej obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že neboli dodržané základné zásady konania uvedené v § 2 ods. 3, ods. 10, ods. 14 Tr. por. V závere zdôraznil, že bola porušená rovnosť strán, nakoľko od začiatku pred orgánmi činnými v trestnom konaní ako aj pred súdom žiadal vykonať zásadné dôkazy, ktoré mali preukázať či sa skutok stal tak ako ho

opisovala poškodená, resp. či sa skutok vôbec stal, avšak tieto návrhy boli opakovane zamietnuté.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

1/ podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 24. marca 2010, sp. zn. 3To/84/2009 bol porušený zákon v § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v § 189 ods. 1 Tr. zák. a to v neprospech obvineného,

2/ podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne a rozsudok Okresného súdu Trenčín z 27. októbra 2009, sp. zn. 3T/14/2008, vo výroku o treste,

3/ podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a

4/ podľa § 380 ods. 4, veta druhá Tr. por. výkon rozhodnutia, proti ktorému bolo podané dovolanie odložil alebo prerušil až do rozhodnutia.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorý navrhol toto podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť, nakoľko dôvody dovolania nie sú preukázané, resp. § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie odmietnuť (ak obvinený nebude spĺňať podmienky na ustanovenie obhajcu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či sú dané také okolnosti, pre ktoré by nebolo vhodné uskutočniť výkon dovolaním napadnutého rozhodnutia, pričom tieto nezistil a preto negatívne rozhodnutie o odložení alebo prerušení výkonu rozhodnutia nevydal, prihliadnuc najmä na tú skutočnosť, že nejde o výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody. Následne dovolací súd skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trenčíne ako súdu odvolacieho, ktorým bolo podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. B. zamietnuté ako nedôvodné. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným M. B. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy, hodnotenie jednotlivých dôkazov), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvineného ktorými namieta, že súdy sa nedostatočne vysporiadali s dôkaznou situáciou, že nie je preukázané či sa skutok vôbec stal (...“skutok sa nestal ako tvrdí poškodená, jej matka a syn, za záhadných okolností sa s touto dôkaznou chudobou

stotožnil aj odvolací súd“..., ...“celý skutok bol vykonštruovaný poškodenou umelo“...), sú všetko námietkami, ktorými obvinený popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. Celý obsah dovolania sa v maximálne možnej miere týka skutkových zistení, tzn. vykonaných alebo nevykonaných dôkazov, hodnotenia jednotlivých dôkazov a dôkazných prostriedkov súdmi oboch stupňov.

A preto aj na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolaateľ ďalej v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., tvrdiac, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu podaného dovolania v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zrejmé, že obvinený tento dovolací dôvod založil na svojom názore o nesprávnosti skutkových zistení prvostupňového a odvolacieho súdu argumentujúc tým, že neboli vykonané ním navrhované dôkazy, v dôsledku čoho súdy mali vychádzať z dôkazov, ktoré sám považoval za nedostatočné.

K tomu je potrebné uviesť, že dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný, nie je dôvodom, ktorý by mohol byť identický s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. ako sa toho domáha vo svojom dovolaní obvinený. Tento dôvod predpokladá, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré v skutočnosti aj boli vykonané, ale nie zákonným spôsobom. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Preto tak, ako už bolo skôr poznamenané, nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

V tejto súvislosti dovolací súd tiež poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej do obsahu základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky nepatrí nielen povinnosť súdu vykonať účastníkom (stranou) konania navrhnuté dôkazy, ale ani právo účastníka (strany) konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdu ním

navrhnutých dôkazov, príp. sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/97).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného M. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 09. novembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková